

וַיֵּלְכוּ אֶחָיו לְרַעוֹת אֶת-צֹאן אֲבֵיהֶם בְּשָׂכָם... (1)

וַיֹּאמֶר יִשְׂרָאֵל אֶל-יוֹסֵף: הֲלֹא אֶחָיִךָ רְעִים בְּשָׂכָם, ... (2)

לָכֵה וְאֶשְׁלַח אֶתְךָ אֲלֵיהֶם, לֵךְ נָא רְאֵה... (3)

אֶת-שְׁלוֹם אֶחָיֶךָ וְאֶת-שְׁלוֹם הַצֵּאֲן, וַיִּשְׁלַח אֹתוֹ ... (4)

1. "and he came"
2. שָׁכַם with directive *-āh*

מֵעֵמֶק הַחֲבֵרוֹן וַיָּבֹא¹ שָׁכָמָה.² ... (5)

וַיְהִי אַחֲרַי אֲשֶׁר לֹא מָצָא אֹתָם בְּשָׁכָם וַיֵּלֶךְ וַיִּמְצָא אֹתָם ... (6)

... (7) בְּדוֹתָן וַיֵּרְאוּ אֶת־אָחִיו מִרְחוֹק וּבִטְרֵם יִקְרַב ...

... (8) אֲלֵיהֶם וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל-אָחִיו: בְּעַל הַחֲלוּמוֹת בָּא ...

... (9) וַעֲתָה לָּכֹו וְנִהְרַגָה אֶת־וְשִׁמְנוּ אֶת־בְּאֶחָד הַבּוֹרוֹת ...

וַאֲמָרְנוּ כִּי חַיָּה רָעָה אֲכָלָה אֶתֹו. ... (10)

וַיִּשְׁמַע רְאוּבֵן אֶת־דְּבַר־יְהוָה וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם: ... (11)

אֶל־תִּשְׁפְּכוּ דָם, וַיֵּד אֶל־תִּשְׁלְחוּ בּוֹ. וַיְהִי כַאֲשֶׁר (12)

בָּא יוֹסֵף אֶל-אָחָיו וַיִּתְּפְּשׂוּ אֹתוֹ וַיִּקְחוּ אֶת-כִּתְּנֹתָיו ...
..(13)

מִמָּצְבוֹ וַיִּשְׁלִיכוּ³ אֹתוֹ הַבּוֹרָה וְהַבּוֹר הָיָה ...
3. "and they threw" ...
...(14)

רִיק אֵין בּוֹ מַיִם.⁴ ...
4. Note the asyndetic clause beginning with אֵין.
...(15)